

WEST UNIVERSITY OF TIMIȘOARA
DOCTORAL SCHOOL OF HUMANITIES

*PERFORMANCE POETRY - THE
METAMORPHOSES OF AMERICAN
POETRY IN THE DIGITAL AGE*
- THESIS SUMMARY -

SCIENTIFIC ADVISOR

PROF. UNIV. DR. MIRCEA MIHĂIEȘ

CANDIDATE:

ALEXANDRU HIGYED

TIMIȘOARA

2024

TABLE OF CONTENTS

INTRODUCTION.....	6
STRUCTURE AND METHODOLOGY	12
OBJECTIVES & RESEARCH QUESTIONS.....	16
MENTIONS ON SLAM AND SPOKEN WORD POETRY.....	17
1.PERFORMANCE AND POETRY – A MULTIMODAL APPROACH TO LIVE POETRY	28
1.1. THE PERFORMATIVE MATRIX	28
1.2. THE POWER OF PRESENCE – AUTHOR AND AUDIENCE BREATHING THE SAME AIR.....	31
1.3. TEXT MEDIATION THROUGH PERFORMANCE	52
2.PERFORMANCE AS RITUAL – A TRANSITION TOWARDS DIGITAL MODERNISM	60
2.1. PERFORMANCE AS RITUAL	60
2.2. DIGITALIZATION OF PERFORMANCE AND POETRY IN THE DIGITAL AGE	64
3.A GLOBAL PERSPECTIVE ON PERFORMANCE POETRY – SPOKEN WORD POETRY AROUND THE WORLD	68
4.ORALITY, RHETORIC, PERFORMANCE AND SPOKEN WORD.....	73
5.CASE STUDIES.....	78
5.1. POETRY AND THE BIG SCREEN – (RE)PLACING THE PERFORMATIVE ARCHETYPE.....	78
5.1.1. RUSSELL SIMMON PRESENTS DEF POETRY	78
5.1.2. STEVE COLMAN - THE ANATOMY OF A POETRY PERFORMANCE	80
5.1.3. VANESSA HIDARY – IMPERSONATING THE SELF.....	85
5.1.4. BEAU SIA – EXAGGERATION AND ENTERTAINMENT INDUSTRY IN THE UNITED STATES	90

5.1.5. ROGER BONAIR-AGARD – PLACING POETRY IN SPOKEN WORD	94
5.1.6. CHINAKA HODGE - TALKING ABOUT GENTRIFICATION THROUGH PLACING POETRY	97
5.1.7. TAYLOR MALI - DISCUSSING THE U.S. EDUCATIONAL SYSTEM THROUGH PERFORMANCE.....	101
5.1.8. BIG POPPA E –REDEFINING SOCIETAL NORMATIVITY	105
5.1.9. ALIX OLSON – COUNTERPOINT, PERFORMANCE AND MUSIC	108
CONCLUSION – PERFORMATIVE ARCHETYPES IN AMERICAN SPOKEN WORD.....	112
5.2. POETRY AND THE WORLD WIDE WEB	115
5.2.1. BUTTON POETRY – POETS ON THE WORLD WIDE WEB – MYTHS, RELATABLENESS & HUMOR	118
5.2.2. DANEZ SMITH – CONFRONTING THE AUDIENCE THROUGH DEFAMILIARIZATION	120
5.2.3. MIYA COLEMAN - RECREATING MYTHS THROUGH PERFORMANCE	123
5.2.4. SEAN PATRICK MULROY – PERSONAL AND COMMUNITY HISTORIES	127
5.2.5. USMAN HAMEEDI – SPOKEN WORD POETRY AND SOCIAL JUSTICE ..	130
5.2.6. JUNIOUS ‘JAY’ WARD – THE PERFORMATIVE PAGE	133
5.2.7. ANDREA GIBSON – PERSONAL NARRATIVES AND SOUND.....	137
5.2.8. AZURA TYABJI – THE BODY AND THE WORLD AROUND US	140
5.2.9. OMAR HOLMON – HUMOR AS COPING MECHANISM.....	143
CONCLUSIONS – RELATABLE POETRY, INTERACTION THROUGH PERSONAL NARRATIVES	147
5.3. OCCASIONAL POETRY IN PERFORMANCE.....	150

5.3.1. THE SOCIAL GEST – PERFORMANCE POETRY AND POLITICAL DISCOURSE	154
5.3.2. ROBERT FROST, “THE GIFT OUTRIGHT” & “FOR JOHN F. KENNEDY’S INAUGURATION”	155
5.3.3. MAYA ANGELOU, “ON THE PULSE OF MORNING”	157
5.3.4. MILLER WILLIAMS, “OF HISTORY AND HOPE”	159
5.3.5. ELIZABETH ALEXANDER, “PRAISE SONG FOR THE DAY”	160
5.3.6. RICHARD BLANCO, “ONE TODAY”	162
5.3.7. AMANDA GORMAN, “THE HILL WE CLIMB”	164
CONCLUSIONS – THE SOCIAL GEST, AND POETRY & POLITICAL INTENTION.	166
CONCLUSIONS	168
BIBLIOGRAPHY	175
WEBOGRAPHY	183
ANNEX 1 – ABRAXAS – PERFORMATIVE READING	194
ANNEX 2 – OFSAID – PERFORMATIVE READING.....	195
ANNEX 3 – PRINCIPALA MORENGO - PERFORMATIVE READING	195
ANNEX 4 – POEME POSIBILE – PERFORMATIVE READING	196
ANNEX 5 – CHRONIC DESIRE – PERFORMATIVE READING	198
ANNEX 6 – ANA KUN & NOEMI HÜGEL, (...) ÎMI TAIE POFTA / (...) SPOILS MY APPETITE	199
ANNEX 7 – 5 MORE MINUTES.....	200
ANNEX 7 – CENALUB SYNTHETIC POETRY & POETREE	201
ANNEX 8 – COMUNA 30 POETRY & JAM SESSIONS	202

KEYWORDS: Performance poetry, spoken word, slam poetry, interaction, American poetry, audience engagement, digital age

ABSTRACT:

Although spoken word and slam poetry are interconnected within the umbrella term performance poetry, several elements have shaped their reception within the American cultural landscape. Spoken word distinguishes itself by its association with activism, an essential component of socially charged messages that focus on societal discrimination. Here, the poet-performers, often from smaller, marginalized groups or minority cultures, use their poetry not just as an artistic expression but as a vehicle to amplify voices that might otherwise be ignored in public discourse. This thesis will significantly impact the Romanian spoken-word scene, as many spoken-word shows and competitions have emerged in the last decade. This study is a theoretical base for future studies in the Romanian academic area that deal with performance poetry, as sufficient materials have yet to be explored. Since the 2000s have shown a vast interest in the artistic sphere of this practice (influenced by the performative turn in art in the 80s), a study of poetry and performance needs a solid theoretical frame. Therefore, I chose to use the American spoken word scene as my focus theoretical model because of its popularity and simplicity in terms of technique. As a spoken word poet, I used most of the techniques learned while embarking on this research, confirming that the Romanian audience (significantly younger audiences) is receptive to these practices.

MOTIVATION AND OBSERVATIONS:

Throughout these three years of research, the theoretical framework has been instrumental in guiding my observations and the construction of three types of poetry performances. This emphasis on a solid theoretical frame underscores the study's methodological rigor and potential contribution to the field of performance poetry.

(1) gallery poetry performance – which introduces an interplay between art and poetry, constructing a dialogue between the artworks in a gallery and the poem's text. In this case, with the occasion of a series of performative readings at the ArtEcounters Foundation that invites actors and poets to cooperate in activating an exhibition through a performative act, I have observed that there are specific ways to approach such performances. The first in the series was a reading from

Bogdan-Alexandru Stănescu's novel *Abraxas*, published at the Polirom Publishing House in 2022 in which the gallery was divided into several rooms, and each actor had to read fragments from the novel. The actors who were part of the performance were Ioana Balint, Larisa Belcea, Otniel Curaciuc-Floruț, Raoul-Andreas Horn, Flavius-Cristian Ichim, Maria Leca, Anca Marinca, Georgiana Rancov, tried to (re)create the atmosphere of the book. However, I did feel that the exhibition itself. One observation that came into my mind while witnessing this performance was that the lighting in the room created no sense of intimacy. Therefore, the audience had no clear direction on where to look, how to react, or how to interact with each room. Thus, I believe that lighting is one essential part of constructing the narrative of a performance, as it works as an indicator and creates a performative space in which the audience can be together and separated simultaneously. Another observation related to this performance was the selection of the texts cut to fit the artwork, confirming that the text works as a pretext to expose an idea and can be integrated as a fluid element in a performance. Another example from the same series is the performance made by Christine Cizmaș (dressed as a joker and holding a soccer ball), actor and founder of the Auăleu independent drama group, from the poetry collection of the Romanian author Moni Sătnilă, *Ofsaid*, published in 2022 at the Nemira Publishing House. In this performance, Cizmaș would hide numbered tickets through the gallery, inviting the audience to read the poems from the page with the number indicated on the ticket. She would also read a poem from a different ticket, thus creating an interactive space between the actor and the spectator. However, the downside of such an approach is that while having a large group of people, the interaction is limited to one audience member (i.e., the one with the ticket). Therefore, the performance loses its communal allure and focuses on one person. Although the attire was suitable for the concept of the poetry collection (the interplay between war and soccer), there was not so much focus on the oral side of the act. A third performative reading from the same project is that of Mugur Grosu (poet and performance artist), from his poetry collection *principala morengo* released at the Max Blecher Publishing House, made by himself. Grosu's performance is the first in the series in which the author performs his poems, adding authenticity and intimacy to the act. Grosu added a touch of improvised music, and his austere voice kept the gallery's atmosphere. Grosu's performance is the closest to what I believe would be closer to my perspective on performance poetry, mixing orality with gestures and sound. As far as my own experience with this project is concerned, I had the opportunity to have a performative reading from José Saramago's poetry anthology, *Poeme possibile (Antologie 1966-*

1975), released at the Polirom Publishing House in 2022 with the occasion of José Saramago's Centenary celebration. My performance was inspired by Saramago's novel *The Cave*, in which an individual would get out of the cave and walk around a gallery of memories, tracing the evolution of Saramago's poetic discourse and the evolution of the artist exposed in the gallery. I intended to deliver the most relevant texts for the images around me, (re)creating the narrative of a particular work of art. Another gallery project I have initiated was a series of three performative readings in the context of the *Chronic Desire – Sete Cronică* exhibition organized by the Contrasens Cultural Association. This project involved writing a series of occasional poems reflecting the exhibition's central theme: desire. Therefore, I took samples from each work of art, mixing techniques such as blackout poetry, collage, or free writing to render the gallery atmosphere as close as possible. The text, yet again, becomes a pretext for the intention of the poet-performer. The performance, which later I named *50% closer to a memorable end*, became a performance on its own, having as its primary structural point Ana Kun & Noemi Hügel's work (...) *îmi taie pofta / (...) spoils my appetite*.

(2) video / online / multimedia poetry – The pandemic managed to create a trend among poetry performers, who started to use the online as a medium of expression. One of the most influential projects during the past five years was the Romanian group, based in Timișoara, Cenaclub, coordinated by Alexandra Bodnaru and Adrian Băcilă, who invited poets to create a multimodal poetic experience in which music would mix with the words recited by the poet itself. The project, however, focused on sound and visuals relatable to the content of the poem, sometimes a one-on-one representation of the subject. The online, however, was appreciated by the larger public. Their agenda focuses on how music relates to the verses in a modular and multimodal approach that mixes technology with orality and the digital. This project points out the fact that the text can be used only as a pretext for other media to create context and enhance the performative experience. They also had a series of live performances where they still used digital material and the organic performances of the authors featured on their YouTube channel, following the same structure and atmosphere. It is important to note that for their live session, SynthEthic Poetry and Poetree use lighting to create an immersive atmosphere, the “together, but apart” performative space present in theatre as well.

(3) spoken word / open mics / live poetry – in 2023 I have initiated a project called *Comuna 30* in which I intended to apply the American live poetry model as to create an inclusive community in which poetry can (re)united artists from different fields that use text as one of their expressive media. I have organized monthly poetry events, often accompanied with live music, to create a national network in the literary world. Interestingly, there was little difference in reception regarding people reading prose at our events, which had the same effect as a poem. The reason to this could be the time restrictions (10 minutes) that give the impression of a coherent act, and also the horizon of expectations that the audience came to the event – as the series of events is called *Poetry & Jam Session*. By using vague and unfinished language as a marketing strategy, we left space for the audience to join the event as an open mic and literally jam session in which musicians will randomly join as well. As said before, there has been an clear rise in interest for live poetry in the past decade in Romania, with projects such as Decopertat (Cluj), Transylvania International Spoken Word Festival (Cluj), *Ăia cu poezia* (Bucharest), *Spectre* (Iași), *Cozy Poetry Night* (Iași/Bucharest). *Comuna 30* links poetry for the page and poetry for the stage, showing that the text for the stage can differ from the text intended for a poetry performance. There are, thus, certain limitations for the stage performance of a poem, such as time, coherence, the complexity of the text, and the focus on delivery rather than text. There is, then, another level of intimacy created by a performative space, a link between the poet (physically present) and the audience. With all these events, the Romanian poetry scene seems to follow more and more the American Spoken Word model. Then, I find it necessary to look into the architecture of the American Performance Poetry scene and see how it evolved throughout the years, how it is represented in the online, and how can this distance, mediated. However, the screen can still maintain an interactive and performative space that will make the audience engage and be part of a communal experience without moving from the comfort of their homes. Performance mediated through screen, then will be the main instrument of my research, as my corpus is composed by photo-video materials found online, and some of the most popular spoken word shows in the United States, i.e., *Def Poetry Jam & Button Poetry*, with a final chapter that is intended to mark the evolution of relatableness regarding official events such as the Inauguration of the New President of the United States. Therefore the screen becomes a mediator that helps us reimagine the performance space and have a more global perspective on the spoken word as an international practice. The objective of this

study is to show the origins of the current spoken word scene in Romania, by looking at the metamorphoses of the American performance poetry scene model.

OBJECTIVES & RESEARCH QUESTIONS

As stated before, this paper will focus on the influence the American spoken word scene has on a global level, trying to highlight the main features that any other culture can examine and borrow. Therefore, the main questions that this paper will raise are: What are the primary devices the American spoken word scene uses to foster universally valid interaction? Can these interactions be mediated through digital space? How can we make a poem relatable, and which subjects encourage and enrich this kind of interaction?

The first section of the case studies chapter, Poetry and the Big Screen, will answer the question of performative devices through the lens of performative archotyping. In contrast, the second section, Poetry and the World Wide Web, will deal with how relatableness can foster interaction through storytelling in which personal experience gathers universal value. In the final section, Occasional Poetry in Performance, I will discuss relatableness in the context of occasional poetry, mainly the inaugural poems, where poetry meets political intention and fosters the idea of unity in the American social and cultural fabric.

STRUCTURE AND METHODOLOGY

While some may view the digital interface as a potential barrier, it only enriches performance, adding another layer of significance to the act. The screen serves as a mediator and vessel, initially represented by the artist, but ultimately functions as a method to distribute and amplify meaning. First, we must establish what we understand by performance, as many definitions have been used throughout history. My vision of this is that performance is a synergy between multiple artistic practices (text, voice, movement, and other external media in our case) that manage to create a unitary narrative and, at the same time, get the audience involved in the

act, whether it literally joins the act, or is just mentally (re)imagining the performance through its horizon of expectations. Therefore, in this instance, the performer's role is to create a performative space where the audience can also perform.

I will unfold this perspective in the first chapter, *Performance and Poetry – An Interactive Approach to Live Poetry*, where I will focus on the performative matrix and its definition. This matrix necessitates the co-presence of the audience and the performer, and it will function as a solid base for my future arguments in which the screen is the mediator, the vessel of the performative matrix. The second chapter, *Performance as Ritual – Transition Towards Digital Modernism*, will shift my focus to reevaluating poetry in performance in the digital world. It will explore how digital modernism facilitated the broader dissemination of poetry and created an interactive space capable of reaching diverse audiences. Therefore, this chapter will discuss how poetry becomes more interactive in the digital world. A third chapter, *A Global Perspective on Performance Poetry* will deal with the varied interpretations of poetry performances across different cultures, underscoring the co-influence between poet-performers within this cultural sphere. While acknowledging the various approaches, a prevalent observation is that most adopt the American rhetorical model. Furthermore, the fourth chapter will link contemporary performance and oral culture, recognizing the significant role of orality in the delivery of spoken word poems and its contribution to the ritualistic perception of performance. This chapter will lay the groundwork for the study's final premises – the connection between storytelling, impersonation, and the author-text-screen-performer juxtaposition.

Last but not least, I chose to divide my analysis into three main chapters: *Poetry and the Big Screen*, which will focus on Def Poetry Jam, the HBO series that brought a touch of diversity to the idea of performed poetry; *Poetry and the World Wide Web*, where I will look at spoken word poetry found online, focusing on the Button Poetry performances; and a third chapter, *Occasional Poetry in Performance*, will focus on those performances that are site-specific, that have been written for a specific occasion, mainly the inaugural poems read at the inauguration of a new U.S. presidency. These three subchapters will also look at performances transmitted through the screen, establishing that there is little difference between co-presence and presence-through-screen.

Since many spoken word poets choose to deliver their poems from the stage, I believe that dividing the performances according to the medium through which the performance is transmitted

would be the most helpful approach for this paper to highlight how contemporary performance poetry manages to bring its audience closer to the poet-performer and create this interactive space between the audience and person on the stage (or behind the screen). This approach will follow some of the most frequently discussed topics I have noticed while observing different live poetry acts: identity, consumerism, superficial love, minority struggle, hope, unity, and communal engagement. At the same time, I will follow certain physical gestures that are common to most of the performances. What is essential to look at is not the topics themselves but how each topic is reflected in the performance as a whole (the synergy between text, voice, and movement).

I follow the transformations of the American spoken word scene, meaning that this study historically follows how the practice evolved from its beginnings until the 21st century, focusing on spoken word performers of the 21st century. Technological advances influenced the rise in popularity of such performances, so I will try to focus on the Digital Age as my focus timeline for analysis, conveying both an attitude towards performance, accessibility for the audience, and a new approach to interaction. Today, a larger audience has access to such performances. Throughout this study, I will analyze this interaction by looking at spoken-word performances shared on the World Wide Web to archive essential moments in the history of contemporary performance poetry and the United States social and political life. *Def Poetry Jam* is one crucial source showing how the scene could function in the entertainment industry. Still, at the same time, it shows that the heavy criticism the practice received was quite unnecessary, as many youngsters in the show proved that they have a particular performative and poetic sensitivity and knowledge to deliver the poem's message effectively. From this show, I chose to look at: Steve Colman, famous for his performance of "I Wanna Hear a Poem" which will serve us as a starting point for an example of spoken word ars poetica; Vanessa Hiday, and her "Culture Bandit" poem which will serve us as a first example of a self-impersonating poem; Beau Sia, known for his extravagant and energetic performances, and we will look at how this dynamic can express historical and social needs, performance artists Roger Bonair-Agard and Chinaka Hoge, that will serve as an example of "placing poetry", taking us to the ghetto, Taylor Mali, known for the socially engaged and ironic performance of "What Teachers Make", talking about injustice and stereotyping; with Big Poppa E, also known as Erik Ott, we will delve into the intricacies of male normativity; and with Alix Olson we will see how music can be integrated in a poetic performance and what effects can it give to the overall experience. I will also look at eight of the most recognizable poets on the WWW,

published on the Button Poetry page, which I believe are great examples of how conceptual performance poetry (meaning poetry that follows a specific pattern or theme, that is frequent in the practice of the poet, or visible in the representation of a particular act) is constructed in today's scene: Danez Smith, Miya Coleman, Sean Patrick Mulroy, Usman Hameedi, Junious 'Jay' Ward, Andrea Gibson, Azura Tyabji, Omar Holmon; all of them discussing a wide range of relatable topics such as race and gender equality (Danez Smith, Miya Coleman, Sean Patrick Mulroy), political and social issues (Usman Hameedi, Junious 'Jay' Ward), personal stories with universal resonance (Andrea Gibson, Azura Tyabji, Omar Holmon). Occasional poetry is another phenomenon that I believe is worth looking at, as many occasional poems tend to be performative.

Therefore, I genuinely believe that inaugural poems, and how they have been approached by different poets (Robert Frost recited "The Gift Outright" at John F. Kennedy's 1961 inaugural, Maya Angelou read "On the Pulse of Morning" at Bill Clinton's 1993 inaugural, Miller Williams read "Of History and Hope", Elizabeth Alexander read "Praise Song for the Day" at Barack Obama's 2009 inaugural, Richard Blanco read "One Today" at Barack Obama's 2013 inaugural, Amanda Gorman read "The Hill We Climb" at Joe Biden's 2021 inaugural) shows not only how different generations or minority groups have been given space to express themselves in public, but how the political ecosystem tried to integrate artistic acts in their area of interest. The inaugural poetry readings are mainly a way to create cohesion and enhance the feeling of community, which can be achieved by a poetic act in which the poet becomes a preacher, which means bringing light and clearance to a bright future that is to come with the election of the new president.

Considering the extensive array of performances accessible online, it is imperative to acknowledge that my selection merely scratches the surface of the vast potential inherent within performance poetry. This selection underscores the art form's multifaceted ability to engage with and confront social issues, exert political influence, and illuminate social and cultural disparities. Further examination could explore the reception of these performances in various media outlets, including online platforms, print publications, and television broadcasts, as well as critical assessments evaluating these performances' quality among the general populace and cultural elites. As a versatile medium, poetry is a utilitarian tool for effecting social change, leveraging its rhetorical and narrative devices. The United States, with its rich cultural landscape and historical

backdrop, provides fertile ground for analyzing such discourse. Embedded within its diverse cultural agenda and historical trajectory, American culture has long embraced orality as a primary vehicle for conveying ideas, literature, and entertainment.

Although my research can be a model for future studies in poetry performance, it covers a wide theoretical frame that can explain the Americanization of the Romanian literary scene. The performance boom in Romania is due to access to these platforms, where young poets find themselves through personal narratives and easy-to-deliver acts. Whether they are gallery performances, spoken word shows, or open mics, the overall intention of these acts is not the quality or the substance of the poem but the network, the community built around them. Therefore, one extension of my study could go in the direction of how communities are built through spoken word in the Romanian sphere, what kind of communities can use spoken word to make themselves heard, and the consequences of these initiatives. Although some communities have been active for years, *Nest* and *Poethree* in Cluj, for example, studies have yet to show how they grew and what model they follow. Another study that would extend my research would be a comparative perspective on the American and Romanian scenes, with a more applied approach to the Romanian scene.

UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMIȘOARA
ȘCOALA DOCTORALĂ DE ȘTIINȚE UMANISTE

***PERFORMANCE POETRY –
METAMORFOZELE POEZIEI
AMERICANE ÎN ERA DIGITALĂ***
- REZUMATUL TEZEI -

COORDONATOR:

PROF. UNIV. DR. MIRCEA MIHĂIEȘ

STUDENT:

ALEXANDRU HIGYED

TIMIȘOARA

2024

CUPRINS

INTRODUCERE	6
STRUCTURĂ ȘI METODOLOGIE	11
MENȚIUNI PRIVIND POEZIA SLAM ȘI SPOKEN WORD	14
1. PERFORMANȚĂ ȘI POEZIE - O ABORDARE MULTIMODALĂ A POEZIEI LIVE	27
1.1. MATRICEA PERFORMATIVĂ	27
2. PERFORMANCE-UL CA RITUAL - O TRANZIȚIE SPRE MODERNISMUL DIGITAL	60
2.1. PERFORMANCE-UL CA RITUAL	60
2.2. DIGITALIZAREA PERFORMANCE-ULUI ȘI A POEZIEI ÎN ERA DIGITALĂ	64
3. O PERSPECTIVĂ GLOBALĂ ASUPRA POEZIEI PERFORMANCE	68
4. ORALITATE, RETORICĂ ȘI PERFORMANCE	73
5. STUDII DE CAZ	78
5.1. POEZIA ȘI MARELE ECRAN	78
5.1.1. RUSSELL SIMMON PRESENTS DEF POETRY	78
5.1.2. STEVE COLMAN - ANATOMIA UNUI SPECTACOL DE POEZIE	80
5.1.3. VANESSA HIDARY - IMPERSONAREA SINELUI	85
5.1.4. BEAU SIA - EXAGERAREA ȘI INDUSTRIA DIVERTISMENTULUI ÎN STATELE UNITE	90
5.1.5. ROGER BONAIR-AGARD - PLASAREA POEZIEI ÎN SPOKEN WORD	94
5.1.6. CHINAKA HODGE - VORBIND DESPRE GENTRIFICARE PRIN „PLACING POETRY”	98
5.1.7. TAYLOR MALI - SISTEMULUI EDUCAȚIONAL AMERICAN PRIN PERFORMANCE	102

5.1.8. BIG POPPA E - REDEFINIREA NORMATIVITĂȚII SOCIETALE	106
5.1.9. ALIX OLSON - CONTRAPUNCT, PERFORMANCE ȘI MUZICĂ	109
CONCLUZIE	113
5.2. POEZIA ȘI INTERNETUL	116
5.2.1. BUTTON POETRY - POEȚI PE INTERNET	119
5.2.2. DANEZ SMITH - CONFRUNTAREA CU PUBLICUL PRIN DEFAMILIARIZARE	121
5.2.3. MIYA COLEMAN - RECREAREA MITURILOR PRIN PERFORMANCE	124
5.2.4. SEAN PATRICK MULROY - ISTORII PERSONALE ȘI COMUNITARE	127
5.2.5. USMAN HAMEEDI - POEZIA SPOKEN WORD ȘI JUSTIȚIA SOCIALĂ	131
5.2.6. JUNIOUS „JAY” WARD - POVEȘTEA UNEI COMUNITĂȚI PRIN SPOKEN WORD	133
5.2.7. ANDREA GIBSON - NARAȚIUNI PERSONALE ȘI SUNET	137
5.2.8. AZURA TYABJI - CORPUL ȘI LUMEA DIN JURUL NOSTRU	140
5.2.9. OMAR HOLMON - UMORUL CA MECANISM DE COPING	144
CONCLUZII	148
5.3. POEZIA OCAZIONALĂ ÎN SPECTACOL	152
5.3.1. GESTUL SOCIAL - POEZIA PERFORMANCE ȘI DISCURSUL POLITIC	155
5.3.2. ROBERT FROST, „THE GIFT OUTRIGHT” & „FOR JOHN F. KENNEDY'S INAUGURATION”	156
5.3.3. MAYA ANGELOU, „ON THE PULSE OF MORNING”	158
5.3.4. MILLER WILLIAMS, „OF HISTORY AND HOPE”	161
5.3.5. ELIZABETH ALEXANDER, „PRAISE SONG FOR THE DAY”	162
5.3.6. RICHARD BLANCO, „ONE TODAY”	164
5.3.7. AMANDA GORMAN, „THE HILL WE CLIMB”	166

CONCLUZII	169
CONCLUZII	171
BIBLIOGRAFIE	178
WEBOGRAFIE	186
ANEXA 1 - ABRAHAS - LECTURĂ PERFORMATIVĂ	197
ANEXA 2 - OFSAID - LECTURĂ PERFORMATIVĂ	198
ANEXA 3 - PRINCIPALA MORENGO - LECTURĂ PERFORMATIVĂ	198
ANEXA 4 - POEME POSIBILE - LECTURĂ PERFORMATIVĂ	199
ANEXA 5 - CHRONIC DESIRE - LECTURĂ PERFORMATIVĂ	201
ANEXA 6 - ANA KUN & NOEMI HÜGEL, (...) ÎMI TAIE POFTA / (...) SPOILS MY APPETITE 202	
ANEXA 7 - CENALUB POEZIE SINTETICĂ & POETREE	203
ANEXA 8 - COMUNA 30 POEZIE & JAM SESSIONS	204

KEYWORDS: Poezie performativă, spoken word, slam poetry, interacțiune, poezie americană, implicarea publicului, era digitală

ABSTRACT:

Deși spoken word și slam poetry sunt interconectate în cadrul termenului generic de performance poetry, mai multe elemente au modelat receptarea lor în peisajul cultural american. Spoken word-ul se distinge prin asocierea sa cu activismul, o componentă esențială a mesajelor cu încărcătură socială care se concentrează pe discriminarea socială. Aici, poeții-performeri, adesea din grupuri mai mici, marginalizate sau din culturi minoritare, își folosesc poezia nu doar ca expresie artistică, ci și ca vehicul pentru a amplifica voci care altfel ar putea fi ignorate în spațiul public. Această teză va avea un impact semnificativ asupra scenei de spoken word din România, deoarece în ultimul deceniu au apărut numeroase spectacole și concursuri de spoken word. Acest studiu este o bază teoretică pentru viitoarele studii din spațiul academic românesc care se ocupă de poezia performativă, deoarece încă nu au fost explorate suficiente materiale. Deoarece anii 2000 au arătat un vast interes pentru sfera artistică a acestei practici (influențată de turnura performativă în artă din anii '80), un studiu despre poezie și performance are nevoie de un cadru teoretic solid. Prin urmare, am ales să folosesc scena spoken word americană ca model teoretic de focalizare datorită popularității și simplității sale în ceea ce privește tehnica. Ca poet spoken word, am folosit majoritatea tehnicilor învățate din timpul cercetării, confirmând faptul că publicul românesc (semnificativ publicul tânăr) este receptiv la aceste practici.

MOTIVAȚIE ȘI OBSERVAȚII

De-a lungul acestor trei ani de cercetare, cadrul teoretic a fost esențial în ghidarea observațiilor mele și în construirea a trei tipuri de spectacole de poezie. Acest accent pe un cadru teoretic solid subliniază rigoarea metodologică a studiului și contribuția potențială la domeniul performanței poetice.

(1) spectacol de poezie în galerie - care introduce o interacțiune între artă și poezie, construind un dialog între operele de artă dintr-o galerie și textul poeziei. În acest caz, cu prilejul unei serii de lecturi performative la Fundația ArtEcounters care invită actori și poeți să coopereze în activarea unei expoziții printr-un act performativ, am observat că există modalități specifice de abordare a unor astfel de performance-uri. Primul din serie a fost o lectură din romanul *Abraxas*

de Bogdan-Alexandru Stănescu, apărut la Editura Polirom în 2022, în care galeria a fost împărțită în mai multe camere, iar fiecare actor a trebuit să citească fragmente din roman. Actorii care au făcut parte din spectacol au fost Ioana Balint, Larisa Belcea, Otniel Curaciuc-Floruț, Raoul-Andreas Horn, Flavius-Cristian Ichim, Maria Leca, Anca Marinca, Georgiana Rancov, au încercat să (re)creeze atmosfera cărții. O observație care mi-a venit în minte în timp ce asistam la acest spectacol a fost că iluminatul din încăperea nu a creat niciun sentiment de intimitate. Prin urmare, publicul nu a avut o direcție clară unde să se uite, cum să reacționeze sau cum să interacționeze cu fiecare cameră. Astfel, cred că iluminatul este o parte esențială a construcției narative a unui spectacol, deoarece funcționează ca un indicator și creează un spațiu performativ în care publicul poate fi împreună și separat simultan. O altă observație legată de acest spectacol a fost selecția textelor tăiate pentru a se potrivi cu opera de artă, confirmând faptul că textul funcționează ca un pretext pentru a expune o idee și poate fi integrat ca un element fluid într-un spectacol. Un alt exemplu din aceeași serie este performance-ul realizat de Christine Cizmaș (îmbrăcată în joker și ținând în mână o minge de fotbal), actriță și fondatoare a trupei independente de teatru Auăleu, din volumului de poezii a autoarei române Moni Sătnilă, *Ofsaid*, apărută în 2022 la Editura Nemira. În acest performance, Cizmaș ar ascunde prin galerie bilete numerotate, invitând publicul să citească poemele din pagina cu numărul indicat pe bilet. De asemenea, citea un poem de pe un alt bilet, creând astfel un spațiu interactiv între actor și spectator. Cu toate acestea, dezavantajul unei astfel de abordări este că, deși există un grup mare de oameni, interacțiunea este limitată la un singur spectator (și anume, cel care are biletul). Prin urmare, spectacolul își pierde alura comunitară și se concentrează asupra unei singure persoane. Deși vestimentația se potrivea cu conceptul volumului de poezii (interacțiunea dintre război și fotbal), nu s-a pus atât de mult accent pe latura orală a actului. O a treia lectură performativă din cadrul aceluiași proiect este cea a lui Mugur Grosu (poet și performance artist), din volumul de poezii *principala morengo* apărută la Casa de Editură Max Blecher, realizată de el însuși. Performance-ul lui Grosu este primul din seria în care autorul își interpretează poeziile, adăugând autenticitate și intimitate actului. Grosu a adăugat o notă de muzică improvizată, iar vocea sa austeră a păstrat atmosfera galeriei. Performance-ul lui Grosu este cea mai apropiată de ceea ce cred eu că ar fi mai aproape de perspectiva mea asupra poeziei performance, amestecând oralitatea cu gesturile și sunetul. În ceea ce privește propria mea experiență cu acest proiect, am avut ocazia să fac o lectură performativă din antologia de poezie a lui José Saramago, *Poeme posibile (Antologie 1966-1975)*, apărută la

Editura Polirom în 2022 cu ocazia sărbătoririi Centenarului lui José Saramago. Spectacolul meu a fost inspirat de romanul lui Saramago *Peștera*, în care un individ ieșea din peșteră și se plimba printr-o galerie de amintiri, urmărind evoluția discursului poetic al lui Saramago și evoluția artistului expus în galerie. Mi-am propus să livrez cele mai relevante texte pentru imaginile din jurul meu, (re)creând narațiunea unei anumite opere de artă. Un alt proiect de galerie pe care l-am inițiat a fost o serie de trei lecturi performative în contextul expoziției *Chronic Desire - Sete Cronică* organizată de Asociația Culturală Contrasens. Acest proiect a presupus scrierea unei serii de poeme ocazionale care să reflecte tema centrală a expoziției: dorința. Prin urmare, am luat mostre din fiecare operă de artă, amestecând tehnici precum poezia blackout, colajul sau scrisul liber pentru a reda cât mai aproape atmosfera galeriei. Textul, încă o dată, devine un pretext pentru intenția poetului-performer. Performance-ul, pe care ulterior l-am numit *50% mai aproape de un final memorabil*, a devenit un performance de sine stătător, având ca punct structural principal lucrarea Anei Kun & Noemi Hügel (...) *îmi taie pofta / (...) spoils my appetite*.

(2) video / online / poezie multimedia - Pandemia a reușit să creeze un trend în rândul interpreților de poezie, care au început să folosească online-ul ca mediu de exprimare. Unul dintre cele mai influente proiecte din ultimii cinci ani a fost cel al grupului românesc, cu sediul în Timișoara, Cenaclub, coordonat de Alexandra Bodnaru și Adrian Băcilă, care a invitat poeții să creeze o experiență poetică multimodală în care muzica să se amestece cu cuvintele recitate chiar de poet. Proiectul, însă, s-a axat pe sunet și vizualuri relaționabile cu conținutul poeziei, uneori o reprezentare unu la unu a subiectului. Online-ul, însă, a fost apreciat de publicul larg. Agenda lor se concentrează pe modul în care muzica se raportează la versuri într-o abordare modulară și multimodală care amestecă tehnologia cu oralitatea și digitalul. Acest proiect evidențiază faptul că textul poate fi folosit doar ca pretext pentru ca alte medii să creeze context și să îmbunătățească experiența performativă. Aceștia au avut, de asemenea, o serie de spectacole live în care au folosit în continuare materiale digitale și performanțele organice ale autorilor prezentate pe canalul lor YouTube, urmând aceeași structură și atmosferă. Este important de remarcat faptul că pentru sesiunea lor live, *SynthEthic Poetry* și *Poetree* folosesc iluminatul pentru a crea o atmosferă imersivă, spațiul performativ „împreună, dar separat” prezent și în teatru.

(3) spoken word / open mics / live poetry - în 2023 am inițiat un proiect numit *Comuna 30* în care mi-am propus să aplic modelul american de live poetry pentru a crea o comunitate

inclusivă în care poezia poate (re)uni artiști din diferite domenii care folosesc textul ca unul dintre mijloacele lor expresive. Am organizat lunar evenimente de poezie, adesea însoțite de muzică live, pentru a crea o rețea națională în lumea literară. În mod interesant, nu a existat o mare diferență în ceea ce privește receptarea oamenilor care citeau proză la evenimentele noastre, care aveau același efect ca o poezie. Motivul pentru aceasta ar putea fi restricțiile de timp (10 minute) care dau impresia unui act coerent și, de asemenea, orizontul de așteptări cu care publicul a venit la eveniment - deoarece seria de evenimente se numește *Poetry & Jam Session*. Prin utilizarea unui limbaj vag și neterminat ca strategie de marketing, am lăsat spațiu pentru ca publicul să se alătore evenimentului ca un open mic și literalmente jam session în care se vor alătura aleatoriu și muzicieni. Așa cum am mai spus, în ultimul deceniu a existat o creștere clară a interesului pentru poezia live în România, cu proiecte precum Decopertat (Cluj), Festivalul Internațional Spoken Word Transilvania (Cluj), Ția cu poezia (București), Spectre (Iași), Cozy Poetry Night (Iași/București). Comuna 30 face legătura între poezia pentru pagină și poezia pentru scenă, arătând că textul pentru scenă poate fi diferit de textul destinat unui spectacol de poezie. Există, așadar, anumite limitări pentru interpretarea scenică a unei poezii, cum ar fi timpul, coerența, complexitatea textului și accentul pus pe interpretare mai degrabă decât pe text. Există, apoi, un alt nivel de intimitate creat de un spațiu performativ, o legătură între poet (prezent fizic) și public. Cu toate aceste evenimente, scena poetică românească pare să urmeze din ce în ce mai mult modelul Spoken Word american. Atunci, mi se pare necesar să mă uit în arhitectura scenei Performance Poetry americane și să văd cum a evoluat ea de-a lungul anilor, cum este reprezentată în online și cum poate fi această distanță, mediată. Cu toate acestea, ecranul poate menține în continuare un spațiu interactiv și performativ care va face publicul să se implice și să facă parte dintr-o experiență comună fără a se deplasa din confortul propriilor case. Performance-urile mediate prin intermediul ecranului va fi instrumentul principal al cercetării mele, deoarece corpul meu este compus din materiale foto-video găsite online și unele dintre cele mai populare emisiuni de spoken word din Statele Unite, și anume *Def Poetry Jam* și *Button Poetry*, cu un capitol final care este destinat să marcheze evoluția relatabilității în ceea ce privește evenimentele oficiale, cum ar fi inaugurarea noului președinte al Statelor Unite. Prin urmare, ecranul devine un mediator care ne ajută să reimaginăm spațiul de spectacol și să avem o perspectivă mai globală asupra spoken word-ului ca practică internațională. Obiectivul acestui studiu este de a arăta originile

scenei actuale de spoken word din România, prin observarea metamorfozelor modelului scenei americane de performance poetry.

OBIECTIVE ȘI ÎNTREBĂRI DE CERCETARE

După cum s-a menționat anterior, această lucrare se va concentra pe influența pe care scena spoken word americană o are la nivel global, încercând să evidențieze principalele caracteristici pe care orice altă cultură le poate examina și împrumuta. Prin urmare, principalele întrebări pe care această lucrare le va ridica sunt: Care sunt principalele dispozitive pe care scena spoken word americană le utilizează pentru a promova interacțiuni universale valabile? Pot fi mediate aceste interacțiuni prin intermediul spațiului digital? Cum putem face o poezie *relateable* și ce subiecte încurajează și îmbogățesc acest tip de interacțiune?

Prima secțiune a capitolului dedicat studiilor de caz, Poezia și marele ecran, va răspunde la întrebarea privind dispozitivele performative prin prisma arhetipurilor performative. În schimb, cea de-a doua secțiune, Poezia și World Wide Web, se va ocupa de modul în care relatibleness-ul poate încuraja interacțiunea prin intermediul povestirilor în care experiența personală capătă valoare universală. În secțiunea finală, Poezia ocazională, voi discuta despre *relatableness* în contextul poeziei ocazionale, în special al poemelor inaugurale, în care poezia întâlnește intenția politică și promovează ideea de unitate în țesutul social și cultural american.

STRUCTURĂ ȘI METODOLOGIE

În timp ce unii pot considera interfața digitală drept o potențială barieră, aceasta nu face decât să îmbogățească performanța, adăugând un alt nivel de semnificație actului. Ecranul servește drept mediator și recipient, inițial reprezentat de artist, dar în cele din urmă funcționează ca o metodă de distribuire și amplificare a semnificației. În primul rând, trebuie să stabilim ce înțelegem prin performanță, deoarece de-a lungul istoriei au fost folosite multe definiții. În viziunea mea, performanța este o sinergie între mai multe practici artistice (text, voce, mișcare și alte mijloace externe în cazul nostru) care reușesc să creeze o narațiune unitară și, în același timp, să implice publicul în act, fie că acesta se alătură literalmente actului, fie că doar (re)imaginează mental

performance-ul prin orizontul său de așteptări. Prin urmare, în acest caz, rolul interpretului este de a crea un spațiu performativ în care și publicul poate performa la rândul său.

Voi dezvolta această perspectivă în primul capitol, *Performance and Poetry - An Interactive Approach to Live Poetry*, unde mă voi concentra pe matricea performativă și pe definiția acesteia. Această matrice necesită coprezența publicului și a interpretului și va funcționa ca o bază solidă pentru viitoarele mele argumente în care ecranul este mediatorul, recipientul matricei performative. Al doilea capitol, *Performance as Ritual - Transition Towards Digital Modernism (Performance-ul ca ritual - Tranziția către modernismul digital)*, îmi va îndrepta atenția către reevaluarea poeziei în performanță în lumea digitală. Acesta va explora modul în care modernismul digital a facilitat diseminarea mai largă a poeziei și a creat un spațiu interactiv capabil să atingă audiențe diverse. Prin urmare, acest capitol va discuta despre modul în care poezia devine mai interactivă în lumea digitală. Un al treilea capitol, *O perspectivă globală asupra performance poetry*, va aborda interpretările variate ale performanțelor poetice în diferite culturi, subliniind co-influența dintre poeți și interpreți în cadrul acestei sfere culturale. Deși se recunosc diferite abordări, o observație predominantă este că majoritatea adoptă modelul retoric american. În plus, al patrulea capitol va face legătura între spectacolul contemporan și cultura orală, recunoscând rolul semnificativ al oralității în prezentarea poemelor spoken word și contribuția sa la percepția ritualică a spectacolului. Acest capitol va pune bazele premiselor finale ale studiului - legătura dintre storytelling, personificare și juxtapunerea autor-text-screen-performer.

Nu în ultimul rând, am ales să îmi împart analiza în trei capitole principale: *Poetry and the Big Screen*, care se va concentra pe *Def Poetry Jam*, serialul HBO care a adus o notă de diversitate ideii de poezie interpretată; *Poetry and the World Wide Web*, unde mă voi uita la poezia spoken word găsită online, concentrându-mă pe spectacolele *Button Poetry*; și un al treilea capitol, *Occasional Poetry in Performance*, se va concentra pe acele spectacole care sunt specifice locului, care au fost scrise pentru o ocazie specifică, în principal poemele inaugurale citite la inaugurarea unei noi președinții a SUA. Aceste trei subcapitole se vor referi, de asemenea, la spectacolele transmise prin intermediul ecranului, stabilind că există puține diferențe între co-prezență și prezența prin intermediul ecranului.

Deoarece mulți poeți spoken word aleg să își prezinte poemele de pe scenă, cred că împărțirea spectacolelor în funcție de mediul prin care este transmis spectacolul ar fi cea mai utilă

abordare pentru ca această lucrare să evidențieze modul în care poezia contemporană de performanță reușește să își apropie publicul de poetul-performer și să creeze acest spațiu interactiv între public și persoana de pe scenă (sau din spatele ecranului). Această abordare va urmări câteva dintre cele mai frecvent discutate subiecte pe care le-am observat observând diferite acte de poezie live: identitatea, consumerismul, iubirea superficială, lupta minorităților, speranța, unitatea și implicarea comunității. În același timp, voi urmări anumite gesturi fizice care sunt comune majorității spectacolelor. Ceea ce este esențial de urmărit nu sunt subiectele în sine, ci modul în care fiecare subiect este reflectat în spectacol ca întreg (sinergia dintre text, voce și mișcare).

Urmăresc transformările scenei americane de spoken word, ceea ce înseamnă că acest studiu urmărește istoric modul în care practica a evoluat de la începuturile sale până în secolul XXI, concentrându-se pe interpreții de spoken word din secolul XXI. Progresele tehnologice au influențat creșterea popularității acestor spectacole, astfel încât voi încerca să mă concentrez asupra Epocii digitale ca cronologie de referință pentru analiză, transmițând atât o atitudine față de spectacol, accesibilitate pentru public, cât și o nouă abordare a interacțiunii. În prezent, un public mai larg are acces la astfel de spectacole. Pe parcursul acestui studiu, voi analiza această interacțiune analizând spectacolele de spoken word partajate pe internet pentru a arhiva momente esențiale din istoria poeziei contemporane de performanță și din viața socială și politică a Statelor Unite. Def Poetry Jam este o sursă esențială care arată cum ar putea funcționa scena în industria divertismentului. Totuși, în același timp, arată că criticile dure pe care practica le-a primit au fost destul de inutile, deoarece mulți tineri din spectacol au demonstrat că au o sensibilitate și cunoștințe performative și poetice deosebite pentru a transmite mesajul poeziei în mod eficient. Din acest spectacol, am ales să mă uit la: Steve Colman, renumit pentru interpretarea lui „I Wanna Hear a Poem”, care ne va servi ca punct de plecare pentru un exemplu de spoken word ars poetica; Vanessa Hiday, și poemul ei „Culture Bandit”, care ne va servi ca un prim exemplu de poem autoimpersonalizat; Beau Sia, cunoscut pentru performance-urile sale extravagante și energice, și vom analiza modul în care această dinamică poate exprima nevoi istorice și sociale, artiștii de performance Roger Bonair-Agard și Chinaka Hoge, care ne vor servi ca exemplu de „placing poetry”, ducându-ne în ghetou, Taylor Mali, cunoscut pentru performance-ul său ironic și implicat social „What Teachers Make”, vorbind despre nedreptate și stereotipuri; cu Big Poppa E, cunoscut și sub numele de Erik Ott, vom pătrunde în subtilitățile normativității masculine; iar cu Alix Olson vom vedea cum poate fi integrată muzica într-un spectacol poetic și ce efecte poate avea aceasta

asupra experienței generale. De asemenea, mă voi uita la opt dintre cei mai cunoscuți poeți de pe WWW, publicați pe pagina Button Poetry, care cred că sunt exemple excelente ale modului în care poezia de performanță conceptuală (adică poezia care urmează un model sau o temă specifică, care este frecventă în practica poetului sau vizibilă în reprezentarea unui anumit act) este construită în scena actuală: Danez Smith, Miya Coleman, Sean Patrick Mulroy, Usman Hameedi, Junious 'Jay' Ward, Andrea Gibson, Azura Tyabji, Omar Holmon; cu toții discută o gamă largă de subiecte relatabile, cum ar fi egalitatea rasială și de gen (Danez Smith, Miya Coleman, Sean Patrick Mulroy), probleme politice și sociale (Usman Hameedi, Junious 'Jay' Ward), povești personale cu rezonanță universală (Andrea Gibson, Azura Tyabji, Omar Holmon). Poezia ocazională este un alt fenomen care cred că merită analizat, deoarece multe poezii ocazionale tind să fie performative.

Prin urmare, cred cu adevărat că poemele inaugurale și modul în care au fost abordate de diferiți poeți (Robert Frost a recitat „The Gift Outright” la inaugurarea lui John F. Kennedy din 1961, Maya Angelou a citit „On the Pulse of Morning” la inaugurarea lui Bill Clinton din 1993, Miller Williams a citit „Of History and Hope”, Elizabeth Alexander a citit „Praise Song for the Day” la inaugurarea lui Barack Obama din 2009, Richard Blanco a citit „One Today” la inaugurarea lui Barack Obama din 2013, Amanda Gorman a citit „The Hill We Climb” la ceremonia inaugurală a lui Joe Biden din 2021) arată nu numai modul în care diferite generații sau grupuri minoritare au primit spațiu pentru a se exprima în public, ci și modul în care ecosistemul politic a încercat să integreze actele artistice în domeniul lor de interes. Lecturile de poezie inaugurale sunt, în principal, o modalitate de a crea coeziune și de a spori sentimentul de comunitate, ceea ce poate fi realizat printr-un act poetic în care poetul devine un predicator, ceea ce înseamnă a aduce lumină și claritate unui viitor luminos care urmează să vină odată cu alegerea noului președinte.

Având în vedere gama largă de spectacole accesibile online, este imperativ să recunoaștem că selecția mea nu face decât să zgârie suprafața vastului potențial inerent poeziei spectacol. Această selecție subliniază capacitatea multifacetată a formei de artă de a se implica și de a se confrunța cu probleme sociale, de a exercita o influență politică și de a ilumina disparitățile sociale și culturale. O examinare mai aprofundată ar putea explora receptarea acestor spectacole în diverse medii, inclusiv platforme online, publicații tipărite și emisiuni de televiziune, precum și evaluările critice ale calității acestor spectacole în rândul populației generale și al elitelor culturale. Ca mediu

versatil, poezia este un instrument utilitar pentru realizarea schimbării sociale, valorificând dispozitivele sale retorice și narative. Statele Unite, cu peisajul lor cultural bogat și contextul lor istoric, oferă un teren fertil pentru analizarea unui astfel de discurs. În cadrul agendei sale culturale diverse și al traiectoriei sale istorice, cultura americană a îmbrățișat mult timp oralitatea ca principal vehicul de transmitere a ideilor, a literaturii și a divertismentului.

Deși cercetarea mea poate fi un model pentru studiile viitoare în domeniul performanței poetice, ea acoperă un cadru teoretic larg care poate explica americanizarea scenei literare românești. Boom-ul performance-ului în România se datorează accesului la aceste platforme, unde tinerii poeți se regăsesc prin narațiuni personale și acte ușor de livrat. Fie că sunt spectacole de galerie, spoken word show-uri sau open mics, intenția generală a acestor acte nu este calitatea sau substanța poemului, ci rețeaua, comunitatea construită în jurul lor. Prin urmare, o extensie a studiului meu ar putea merge în direcția modului în care comunitățile sunt construite prin spoken word în sfera românească, ce fel de comunități pot folosi spoken word-ul pentru a se face auzite și consecințele acestor inițiative. Deși unele comunități sunt active de ani de zile, Nest și Poethree din Cluj, de exemplu, studiile nu au arătat încă cum au crescut acestea și ce model urmează. Un alt studiu care mi-ar extinde cercetarea ar fi o perspectivă comparativă asupra scenei americane și românești, cu o abordare mai aplicată a scenei românești.